

Tað er hyasintid. ljóstið
Bróðir 1,2,3 & 4 ganga á
gallabromini.
Systir 1,2,3 & 4 spala á
sandinum.
Leja tíðina til okkurt nýtt
veður at skina heim um.

Oljula. Subjekt. Objekt

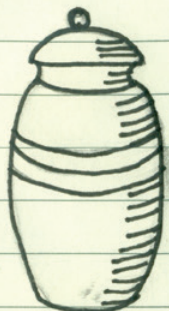

Ykingin í nátturinni er ein þessan, nanum
þessan. Tað má vera samnapartur. Onkur
hefur bundað ljós í rindeygum. Hæðin
er áhúin inn ar snömum. Húndarir
úr húnum. Seyðin hefur lagt seg þett
saman á berum. Seyðakroppar seta meiri
í þeim, sum manna kroppar í madrasur,
stólar, sófur, heilar & hjótu. Seyðakroppar
hanga í hjallum við hálsinum viðurefti
Útspendir, spendir út, sum lekini á snorur
Seglir á sluppum. Gognumskygdir
millum virni. At sigga bláigt ljós millum
virjabain. At hoya ljóði frá fótum til gongu.
At er endurtokur. Eja bláði inni. Ordini er
sey samu, hóast alt er braytt. Ordini er all
tey samu, hóast landslagið er braytt. Seyðar
vinnar eru datur. At hugsa, at her er datur
menningin, er ein áþinglig mynd í at ugga
seg sjálfan. Moldin í hvarstorumu luktur
vel og eyðkent av røti & upphavi. Blóðin er
steik & grøn. Solidis verður alt tikið út úr sinum
retta elementu. Har stendur kirkjan. Stavar á
lingjum. Yfirskotlandslag.

Heima vónu hvorki
eingla ella jórsbilet á veggunum.
Onki skriftstod yfir húrdum,
onki mæti hósaveld & sunnudagar,
onkin rigning fyri songarkid,
ella ta vit þu amon í þonina
at vögva í skirishigum flakumum,
onki, Gud fadir, Guds samur, Guds heilagi andi
Onki fadinvær ella rersing við komlebandi,
í sona uttan nátturta, ta es bannadi
Onkin sunnudagsmáli, onki glansbilet av ljós-
herdum, purlumum bannum, sum keldu leyrur
& bjannur í grónum, gylthum dolum. Av
þonum, sum gingu yfir brýr, yfir djúpar,
vandaniklar fossar, meðan Gud & Jesus hildu
sinar veirandi hendur yfir tey
Onkin þorðen. Onki 'Vit takka tui, vit takka heima'
Takka Gud fyri tað
Men vit geymdu konfirmatiónskjolan, vit keyptu
á Stragnum fyri abba, so hann skeli skuldi þa
ilt í skeiva samandi, undir grónu sofunni, til
vit fám arstat aftur.

Tá hann kom heim aftur til okkum
í umu,
þann sey hann út á kirkugardin.
væðu hann seks fatar undir
litina á annum at tafa jerdina.
(Heilagu jerdina)
Birtu hanið lyftini, tögimur,
hann ferdi sett fyri seg sjálfan,
& hanið fyri all
annur.

Fyri hvarum dag sum gongur, blúi eg meir
& meir rannig við hússu steklut alt er.
Dagurinn er stultur,
nehmar langar
Eg havi alkið redot
hisa arkit-
ina
Tá var eg eitt við-
breidd barn. Nú er eg
ein viðbreidd valdinn
Eg havi alkið redot
hisa arkit-
ina
Tá var eg eitt við-
breidd barn. Nú er eg
ein viðbreidd valdinn
Eg havi alkið redot
hisa arkit-
ina
Tá var eg eitt við-
breidd barn. Nú er eg
ein viðbreidd valdinn

